

Diana Engvall – stipendiat 2024 – motivering

Diana Engvall är ett exempel. Ur ett kristet ”perspektiv” är hon ett exempel på att när vi sträcker fram handen till Gud, så finns han där och tar vår hand i sin, men att det ibland kan ta lite tid eftersom Gud inte har anpassat sig efter vår quick-fix-tid utan verkar inte bara på ett outgrundligt, utan också ibland långsamt, vis. Som det står i Andra Petrusbrevet: ”Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.”

Dianas föreläsning handlar om att ta sig från botten. Att gå från ett hopplöst fall i samhällets ögon till ett hoppfullt liv. I sin föreläsning försökte Diana svara på frågan: ”Hur kunde en röntgensjuksköterska bli hemlös och ett hopplöst fall och ha polisen jagandes efter sig hela tiden?” Diana är ett exempel. Hon är ett exempel på en paradox. En paradox som handlar om hur vi, genom att på allvar be om hjälp, genom att göra oss beredda att bli beroende av andra, kan bli fria från beroende.

Diana engagerar sig på olika sätt, ideellt, i att hjälpa människor. Hon har sedan mitten av augusti arbetat deltid som barn- och familjeledare i Hjortensbergskyrkan och är diakonkandidat i Equmeniakyrkan.

Många livscoacher med egna erfarenheter har den formuleringen som slogan men när Diana säger den så förstår man att det på riktigt är sant. Så här säger hon om sin föreläsning: ”Kunde jag vända riktning i mitt liv kan DU”. Genom sitt exempel visar hon att ingenting annat än våra rädslor hindrar oss från att förändra våra liv. Genom sitt exempel inspirerar hon andra att våga lämna ett liv i mörker, att våga sträcka handen mot ljuset.